

Meleg Attila

„Ilyen szövetségem van nekem velük - mondja az ÚR: Lelkem, mely rajtad nyugszik, és ígéim, amelyeket szádba adtam, nem fogynak ki a szádból, utódod szájából és utódod utódainak a szájából, mostantól fogva mindörökké - mondja az ÚR.” (Ézsaiás 59,21)

Meleg Attila vagyok a gyülekezet vezető lelkipásztora. A hepe-hupás vén Szilágyságban láttam meg a napvilágot 1979. május 22-én, Szilágysomlyón. Partium egyik szép községében, Kémeren, neveltek szüleim Isten félelemre, hitre, szeretetre és magyarságra. Konfirmálásom után és a Zilahi Református Wesselényi Gimnáziumban töltött évek során mind előbbé és közelebbé vált Istennel a kapcsolatom. 2000-ben felvételt nyertem a Sárospataki Református Teológiai Akadémiára. Teológus éveim alatt, hitben és tudásban megerősödve vártam, hogy Urunk használjon az Ő aratásában. Első lelkészképesítő vizsga után, (2005) a gönci református egyházközségben végeztem a szolgálataimat és töltöttem a segédlelkészi évetem.

Az Isten akaratából 2002-ben megismertem Kárpátalján egy kedves hívő lányt, Feldmár Margitkát, akivel 2005 márciusában házasságot kötöttünk. Feleségem Kárpátalján nevelkedett egy Szürte nevű községben, ami 12 kilométerre van a záhonyi határtól. Az Ungvári Állami Egyetem angol-filológia szakon végezte tanulmányait és szerzett diplomát. Majd a Sárospataki Református Teológiai Akadémián, lelkipásztor-munkatárs szakon szerzett másoddiplomát. Isten házasságunkat négy gyermekkel áldotta meg Kristóf (2006), Mátyás (2009), Abigél (2012) és Anna (2015).

A második lelkészképesítő vizsga után 2006. július 1-én szenteltek lelkésszé a sárospataki református templomban. 2006. augusztus 1-től a Bódvaszilasi, Hidvégardói és Tornaszentjakabi gyülekezetekben végeztem a szolgálataimat. 2007-ben megválasztott a gyülekezet, majd beiktatott lelkipásztorának. Ugyanebben az évben börtönlelkészi oklevelet szereztem és elvégeztem a mesterképzést a sárospataki teológián.

A Miskolc-belvárosi Református Egyházközség 2022-júniusában hívott és júliusában választott meg lelkipásztornak, azóta közösen építjük Isten országát Miskolcon.

Lelkipásztori szolgálatom kezdetén fel kellett ismernem, hogy gyülekezeteimben a lelkeszi szolgálat sajátossága abban áll, hogy a gyülekezet építését és az épületeink renoválását egy időben kell megvalósítanunk, azaz a belső-lelki és a külső-látható háznak egyszerre kell növekednie, ami újításra szorul az fel kell újítani, ami rendben van azt meg kell őrizni.

Lelkipásztorként meg vagyok győződve arról, hogy egy mai lelkipásztornak „emberközelinek” kell lenni, nem csupán a vasárnapi igehirdetések, ünnepnapok alkalmával kell találkoznia a gyülekezettel, hanem együtt kell élnie a rábízott közösséggel, annak minden örömeiben és szomorúságában osztoznia kell. Elidegenedett világunkban fontosnak tartom közösségek ápolását, illetve létrehozását, valamint a családlátogatásokat, a közös programok szervezését, a rétegalkalmak kialakítását, hiszen a különböző életszakaszokban más-más problémákkal állunk szemben, és azok legyőzéséhez nem egyforma lelki eledelre van szükségünk. Valamint fontosnak tartom, hogy elérjük a magukat reformátusnak való, de egyházunkhoz nem tartozó testvéreinket, megszólítsuk őket és református családjukhoz a gyülekezet közösségébe Jézus Krisztushoz vezessük őket! Fontosnak tartom, mivel a családjuk is ránk van bízva ezért összhangban kell legyen a családi és gyülekezeti élet. Az első gyülekezetem a családom. A fenti igével Isten nagyon komoly bizonyítékát adta hűségének ezért legyen neve áldott örökké, én pedig családommal és gyülekezetemmel arra törekszem, hogy akaratát keresve az Ő dicsőségére éljek. Isten vezetésében bízva hittel és reménnyel tekintek a jövőndőbe!